

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 25 tetor 2016
Nr. ref.:RK980/16

AKTVENDIM PËR PARNUESHMËRI

në

rastin nr. KI90/15

Parashtrues

Emin Behrami

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të
Republikës së Kosovës, Rev. nr. 39/2015, të 19 marsit 2015**

GJKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Emin Behrami (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), banor i Vushtrrisë.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Rev. nr. 39/2015, të 19 marsit 2015, Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, Ca. nr. 2908/2013, të 22 tetorit 2014 dhe Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë, C. nr. 2351/10, të 15 shkurtit 2013.
3. Aktgjykimi i Gjykatës Supreme i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 25 prill 2015.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Rev. nr. 39/2015, të 19 marsit 2015, me të cilin parashtruesi pretendon se i është cenuar e drejta e punës, siç garantohet me nenin 49 [E drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës dhe në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji), si dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 29 qershor 2015, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 3 gusht 2015, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues (anëtar) dhe Arta Rama-Hajrizi (anëtare).
8. Më 20 gusht 2015, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe një kopje e kërkesës iu dërgua Gjykatës Supreme.
9. Më 13 shtator 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Snezhana Botusharova anëtare të Kolegjit shqyrtues, në vend të gjyqtarit Robert Carolan i cili me 9 shtator 2016 ka dhënë dorëheqje nga pozita e gjyqtarit të Gjykatës. Sipas moshës kryesues i Kolegjit shqyrtues u caktua gjyqtari Almiro Rodrigues.
10. Më 14 shtator 2016, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës, në përbërje të plotë, që ta deklarojë kërkesën të papranueshme, si qartazi të pabazuar.

Përmbledhja e fakteve të rastit

Faktet sipas procedurës administrative

11. Nga dokumentet e përfshira në kërkesë vërehet se parashtruesi ka qenë arsimtar në shkollën e mesme islame "Alauddin" në Prishtinë.
12. Më 25 maj 2006, parashtruesi ishte shpallur fajtor për kundërvajtje disiplinore nga Komisioni disiplinor i Bashkësisë Islame të Kosovës (në tekstin e mëtejme: BIK) dhe ishte gjobitur me zbritjen e të ardhurave personale, në shumën prej 20% për 7 (shtatë) muaj. Parashtruesi u ankua në Komisionin disiplinor të shkallës së dytë të BIK-ut.
13. Më 24 qershor 2006, Komisioni disiplinor i shkallës së dytë i BIK-ut, e refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar dhe e ngriti masën e dënimit për heqjen e të ardhurave personale, prej 7 në 8 muaj.
14. Ndërkohë, parashtruesi paraqiti padi në Gjykatën Komunale në Prishtinë.

Faktet sipas procedurës gjyqësore

15. Më 4 prill 2007, Gjykata Komunale në Prishtinë aprovoi si të bazuar kërkesëpadinë e parashtruesit dhe i anuloi si të kundërligjshme vendimet e komisionit të BIK-ut. Gjykata në fjalë vlerësoi se paditësit i takon e drejta e kompensimit me pagesë të plotë për kohën e gjobitjes prej 8 (tetë) muajsh.
16. Më 23 tetor 2010, Komisioni disiplinor i shkallës së parë i BIK-ut, me Vendimin nr. 631/10, vendosi që t'ia ndërpres parashtruesit marrëdhënien e punës për shkak të kryerjes së kundërvajtjes disiplinore, që vjen si rrjedhojë e akuzës që parashtruesi e kishte bërë në adresë të dy pjesëtarëve të personelit të medresesë për abuzime me nxënësit. Parashtruesi u ankua pranë Komisionit Disiplinor të shkallës së dytë të BIK-ut.
17. Më 23 tetor 2010, Komisioni Disiplinor i shkallës së dytë i BIK-ut (Vendimi nr. 799/10), vërtetoi Vendimin e Komisionit Disiplinor të shkallës së parë.
18. Më 26 tetor 2011, parashtruesi paraqiti kërkesë në Departamentin e Inspektimit të Ministrisë së Arsimit Shkencës dhe Teknologjisë (në tekstin e mëtejme: MASHT), me objekt kërkimi, kthimin e menjëhershëm në vendin e punës si arsimtar, kompensimin e të gjitha të ardhurave personale mujore dhe dëmshpërblimin për dëme tjera materiale.
19. Më 10 tetor 2011, MASHT iu përgjigj kërkesës së parashtruesit, duke thënë se kthimi i parashtruesit në vendin e punës nuk është në kompetencën e tyre dhe se parashtruesi ka të drejtë t'i drejtohet organit të shkallës së dytë të punëdhënësit dhe pastaj mund të procedohet në gjykatën kompetente.
20. Më 2 nëntor 2010, parashtruesi paraqiti padi në Gjykatën Themelore në Prishtinë, kundër Vendimit 631/10 të Komisionit Disiplinor të shkallës së parë dhe Vendimit 799/10 të shkallës së dytë, për shkak të shkeljeve të dispozitave themelore të Kushtetutës së BIK-ut dhe LPK-së.
21. Më 15 shkurt 2013, Gjykata Themelore në Prishtinë, me Aktgjykimin C. nr. 2351/10, e refuzoi si të pabazuar kërkesëpadinë e parashtruesit, përkitazi me

- kërkesën e tij për anulimin e vendimeve të komisioneve disiplinore të BIK-ut dhe të kërkesës së tij për kthim në vendin e punës, si dhe të kompensimit të të ardhurave personale dhe të dëmeve të tjera materiale.
22. Më 30 prill 2013, parashtruesi paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit ndaj vendimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës kontestimore; vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike; dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale.
 23. Më 22 tetor 2014, Gjykata e Apelit në Prishtinë, me Aktgjykimin C. nr. 2351/10, refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit për shkak se qëndrimi juridik i gjykatës së shkallës së parë ka qenë i rregullt dhe i bazuar në ligj, si dhe nuk ka pasur shkelje qenësore të procedurës kontestimore apo aplikim të gabuar të së drejtës materiale.
 24. Më 22 tetor 2014, parashtruesi paraqiti kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme të Kosovës.

Faktet sipas mjetit juridik të jashtëzakonshëm

25. Më 19 mars 2015, Gjykata Supreme e Kosovës, me Aktgjykimin Rev. nr. 39/2015, e pranoi kërkesëpadinë e parashtruesit si pjesërisht të bazuar; i anuloi si të kundërligjshme vendimet e komisioneve disiplinore të shkallës së parë dhe të shkallës së dytë; dhe refuzoi si të pabazuar kërkesëpadinë e parashtruesit për kthim në vendin e punës dhe për kompensimin e të ardhurave personale mujore.
26. Pjesa relevante e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme sa u përket vendimeve të komisioneve disiplinore:

“Gjykata Supreme e Kosovës, në një gjendje të tillë faktike, gjen se është i papranueshëm qëndrimi juridik i gjykatave të shkallës më të ulët lidhur me refuzimin e kërkesëpadisë së paditësit, për shkak se vendimet kontestuese për largimin e paditësit nga puna i ka nxjerrë e paditura, edhe pse me të paditurën paditësi nuk ka pasur të themeluar marrëdhënie pune, as me kontratë e as me ndonjë mënyrë tjetër ligjrisht të pranueshme, por sipas kontratës në shkresat e lëndës paditësi marrëdhënien e punës e ka pasur të themeluar me Komunën e Prishtinës përkatësisht me Drejtorinë për Arsim dhe Kulturë, ndërsa vendin e punës sipas kësaj kontrate paditësi e ka pasur tek e paditura, kështu që për këto arsye vendimet kontestuese janë të paligjshme”.

27. Pjesa relevante e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme sa i përket kthimit në vendin e punës dhe kompensimit të të ardhurave personale:

“Për faktin se paditësi ka pasur të themeluar marrëdhënie pune me Komunën e Prishtinës, në kohë të caktuar prej datës 1 shtator 2009 gjer me datën 31 gusht 2010, e cila kontratë e punës për nga aspekti i kohëzgjatjes së saj ka skaduar, ndërsa nga ana e punëdhënësit në këtë rast Komunës së Prishtinës, kjo kontratë nuk është vazhduar, Gjykata Supreme gjen se është e pabazuar pjesa e kërkesëpadisë së paditësit për kthim të

paditësit në punë dhe për kompensimin e të ardhurave personale mujore, për arsye se në kuptim të nenit 11.1 nën e) të Ligjit Themelor të Punës në Kosovë (Rregullorja e UNMIK-ut nr. 2001/27) i cili ishte në fuqi në kohën e largimit të paditësit nga puna, kontrata e punës shkëputet me skadimin e kohëzgjatjes së punësimit. Andaj, për këtë arsye Gjykata Supreme e Kosovës në këtë pjesë të kërkesëpadisë së paditësit ndryshoi të dy aktgjykimet e gjykatave të shkallës më të ulët, dhe refuzoi kërkesëpadinë e paditësit në tërësi si në disipizitiv të këtij aktgjykimi.”

28. Përkitazi me ankesa të tjera të ngritura në revizion nga parashtruesi, Gjykata Supreme, konstatoi:

“Thëniet tjera të revizionit u vlerësuan si irelevante dhe jo me ndikim në vendosjen ndryshe sipas revizionit të paditësit”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

29. Parashtruesi i kërkesës pretendon se në rastin e tij është shkelur e drejta në punë e garantuar me nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës.

30. Për më tepër, Gjykata verën se parashtruesi ankohet për:

a) procedurat e zhvilluara në komisionet disiplinore të BIK-ut, dhe pretendon: *“...dy komisionet disiplinore të BIK-ut, në pajtim me nenin 45.17 të Kushtetutës se saj, janë jokompetente për iniciimin e procedurës disiplinore si shkallë e parë dhe e dytë për nëpunësit e Medresesë ku unë kam punuar, sepse ato e kanë injoruar komisionin disiplinor të shkollës si shkallë e parë, pas të cilës lënda do të duhet të përcillej tek ato dy komisione të cilat për institucionin e Medresesë janë shkalla e dytë dhe e tretë...”*(ankesa e parë).

b) procedurat e zhvilluara në gjykatat e rregullta, duke pretenduar: *“...Gjykata Supreme është dashur që anulimin si të kundërligjshëm të dy vendimeve të Komisioneve Disiplinore të BIK-ut ta arsyetojë mbi bazë të jo kompetencës së këtyre dy komisioneve sipas Kushtetutës së vet dhe rekomandimeve të MASHT-it, si dhe për shkak të shkeljeve flagrante të asaj Kushtetute dhe ligjeve të Shtetit, të cilat ia kanë uzurpuar dhunshëm kompetencën e komisionit disiplinor të Medresesë, si shkallë e parë, e jo mbi bazë të asaj se BIK-u si person juridik nuk ka kompetenca për nxjerrjen e vendimeve të tilla dhe nuk është punëdhënës i parashtruesit” (...). “Gjykata Supreme ka qenë e detyruar që përveç anulimit si të kundërligjshme të dy vendimeve të Komisioneve Disiplinore të BIK-ut, të marrë vendim për kthimin tim në vendin e punës dhe kompensimin e të gjitha të ardhurave personale mujore”.*

c) faktin se: *“... Drejtoria për Arsim dhe Kulturë fare nuk më ka informuar se mbi çfarë baze ligjore vetëm mua ... nuk më vazhdoi kontratën e punës ... porse këtë e ka bërë vetëm mbi bazën e vendimeve të komisioneve disiplinore të BIK-ut, anulimi i kundërligjshëm i të cilave vërtetohet me revizionin e Gjykatës Supreme të Kosovës”.*

Pranueshmëria e kërkesës

31. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.

32. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, që përcakton:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

33. Gjykata po ashtu i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë.”

34. Gjykata, më tej, merr parasysh rregullin 36 (1) (d) dhe rregullin 36 (2) (b) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

(...)

(d) kërkesa nuk arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

(...)

(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese”.

35. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës ankohet për shkelje të së drejtës në punë, siç garantohet me nenin 49 të Kushtetutës, e cila sipas parashtruesit është shkaktuar nga komisionet disiplinore dhe nga gjykatat e rregullta me vendimet e tyre.

36. Lidhur me këtë, Gjykata i referohet nenit 49 të Kushtetutës, që përcakton:

Neni 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesioneit]

1. E drejta e punës garantohet.

2. Secili person është i lirë të zgjedhë profesionin dhe vendin e punës.

37. Sa i përket interpretimit dhe kuptimit të nenit 49 të Kushtetutës [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesioneit], Gjykata rithekson sy ky nen përkufizon një standard që përcakton garancitë dhe të drejtat për të punuar, mundësitë e punësimit dhe të sigurimit të kushteve të barabarta pa diskriminim, si dhe të drejtën e zgjedhjes së vendit të punës dhe ushtrimit të profesioneit në mënyrë të lirë, pa detyrime të dhunshme. Këto të drejta në mënyrë specifike janë të

rregulluara me ligj (shih, *Aktvendimin për papranueshmëri të Gjykatës, në rastin KI46/15, të 9 tetorit 2015, publikuar më 20 tetor 2015, paragrafi 26*).

38. Në këtë kontekst, Gjykata konsideron se pretendimet e parashtruesit për shkeljen e të drejtës në punë, duhet kuptuar në dritën e interpretimit të nenit 49 të Kushtetutës, sipas formulimit dhe interpretimit të mësipërm. Ndërsa mbrojtja e të drejtave të punës, në mënyrë specifike është e rregulluar dhe e garantuar me ligjet në fuqi, interpretimi i dispozitave të të cilëve është kompetencë parësore dhe detyrë e gjykatave të rregullta.
39. Gjykata verën se, përveç të drejtës së punës, parashtruesi ankohet edhe për: a) procedurat e zhvilluara nga komisionet disiplinore të BIK-ut; b) procedurat e zhvilluara në gjykatat e rregullta, respektivisht në Gjykatën Supreme përkitazi me kompetencën e komisioneve disiplinore dhe të refuzimit të kërkesëpadisë së parashtruesit për kthim në vendin e punës, si dhe kompensimin e të ardhurave personale të humbura; dhe c) mos arsyetimin e Drejtorisë për arsim dhe kulturë për mosvazhdimin e kontratës së punës.
40. Sa i përket këtyre pretendimeve, Gjykata thekson se ato ngrenë çështje të ligjshmërisë, duke qenë se bëhet fjalë për konflikt kompetencash mes komisioneve disiplinore, për të cilat me kompetencë ka vendosur Gjykata Supreme, si instancë më e lartë e gjyqësorit të rregullt, duke arsyetuar secilin prej pretendimeve të ngritura në revizion nga parashtruesi.
41. Gjykata Kushtetuese rithekson, se sipas Kushtetutës, nuk është detyrë e saj të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt në lidhje me vendimet që merren nga gjykatat e rregullta. Është roli i gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, Nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999, shih gjithashtu rastin KI70/11, parashtrues të kërkesës *Faik Hima, Magbule Hima dhe Besart Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
42. Detyrë e Gjykatës është të vërtetojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta kanë qenë korrekte dhe të drejta në tërësi (Shih, ndër të tjera rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Nr. 13071/87, Raport i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i 10 korrikut 1991).
43. Fakti i thjeshtë, se parashtruesi nuk është i kënaqur me rezultatin e rastit, nuk do të thotë që ai mund të ngre një kërkesë të suksesshme dhe të pranueshme duke pretenduar shkeljen e të drejtave të tij/saj, të mbrojtura me Kushtetutë dhe KEDNJ.
44. Në këto rrethana, Gjykata konsideron se faktet e paraqitura nga parashtruesi në asnjë mënyrë nuk tregojnë se gjykatat e rregullta i kanë mohuar atij të drejtat e garantuara me nenin 49 të Kushtetutës.
45. Rrjedhimisht, kërkesa në baza kushtetuese, është qartazi e pabazuar dhe duhet të deklarohet e papranueshme në pajtim me rregullin 36 (1) (d) dhe 36 (2) (b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të nenit 113.7 të Kushtetutës, të nenit 20, 47 dhe 48 të Ligjit dhe të rregullave 36 (1) (d), 36 (2) (b) dhe 56 (2) të Rregullores së punës, më 14 shtator 2016, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Ivan Čukalović

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

